

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 15.4.2021 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 18.3.2021 pod č.j. 6PP 25/2021-14,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 18.3.2021 pod č.j. 6PP 25/2021-14 byla podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítnuta žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců uloženého trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 z 5.11.2015, č.j. 4T 261/2015-76 ve spojení s usnesením téhož soudu z 11.5.2020 -192.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený [celé jméno odsouzeného] stížnost. Tuto podal do protokolu při veřejném zasedání po jeho vyhlášení. Stížnost byla podána řádně a včas. Stížnost následně písemně odůvodnil. Odsouzený namítá, že si vše ve výkonu trestu řádně plní. Od počátku se zapojuje do úklidu na oddíle. Stěhoval se z jednoho oddílu do druhého a nemůže za to, že nejsou řádně předávány informace. Dostal jednu pochvalu. Nadřizení jsou s ním spokojeni. Snažil se udělat vše, aby byl propuštěn. Jeho družka je vážně nemocná a její stav vyžaduje každodenní péči. Byl by oporou jejich dvěma dětem. Písemné odůvodnění stížnosti pak doplnil po obdržení písemného vyhotovení usnesení. V tomto dodatku namítá nesprávný údaj o zařazení do vysokého stupně zabezpečení. Uvádí, že od počátku výkonu trestu je zařazen ve středním stupni zabezpečení.

3. Podle § 147 odst. 1 tr. řádu krajský soud při rozhodování o stížnosti přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení. Tímto přezkoumáním nebyla stížnost shledána důvodnou.

4. Krajský soud neshledal v předchozím řízení porušení procesních předpisů. Rozhodnutí bylo vydáno ve veřejném zasedání. Předvolání k veřejnému zasedání si odsouzený převzal dne 8.3.2021. Odsouzený měl možnost vyjádřit se k žádosti a k dalším důkazům. Okresní soud provedl důkaz listinami, kterými byly zejména žádost odsouzeného, příslib bydlení a zaměstnání, opis rejstříku trestů a hodnocení věznice. Soud provedl také důkaz trestním spisem Obvodního soudu pro Prahu 2 4T 261/2015, který se týká vykonávaného trestu. Vyslechl vychovatele odsouzeného. Dle krajského soudu soud prvního stupně rozhodl na základě dostatečně objasněného stavu věci.

5. Krajský soud považuje za správné i právní závěry soudu prvního stupně, které vedly k zamítnutí stížnosti podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

6. Soud prvního stupně učinil správný právní závěr, že odsouzený ze zákonných předpokladů podmíněného propuštění dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku splnil pouze výkon potřebné délky trestu odnětí svobody. Naopak další dvě podmínky spočívající v prokázaném polepšení a v existenci předpokladů k vedení řádného života správně za splněné nepovažoval. Polepšení odsouzený prokazuje zejména kvalitou plnění povinností a chováním ve výkonu trestu. Skutečnosti, které k odsouzenému vyplývají z hodnocení věznice a z výpovědi vychovatele nemohly ani krajský soud vést k závěru o prokázaném polepšení. Odsouzený je zatím zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a nebyla mu udělena žádná kázeňská odměna.

Hodnocení odsouzeného věznicí v podstatě nezpochybňuje jeho tvrzení, že se ve výkonu trestu snaží své povinnosti řádně plnit. Chová se slušně, nevyhledává konflikty, je pracovně zařazen a na pracovišti dobře hodnocen. Nemá žádný kázeňský trest. Plní program zacházení. Vychovatel potvrdil, že se odsouzený účastní úklidových prací. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že výkon trestu plní svůj účel a proces převýchovy odsouzeného řádně probíhá. Ani krajský soud však nemohl přisvědčit námitce odsouzeného, že takové hodnocení je dostatečné pro splnění podmínky § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v podobě prokázaného polepšení. Hodnocení odsouzeného sice svědčí o tom, že odsouzený je bezproblémovým vězněm, své povinnosti si plní, ale současně takové chování odpovídá běžným požadavkům na výkon trestu odnětí svobody a žádným způsobem z něho pozitivně nevybočuje. O tom svědčí i to, že si odsouzený nevytvořil podmínky pro zařazení do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Proto ani krajský soud nemohl zatím dosažení polepšení konstatovat. Na tyto závěry o neprokázaném polepšení pak nemá vliv ani případné zařazení odsouzeného do středního stupně zabezpečení, jak uvádí v podané stížnosti. K této námitce je třeba také doplnit, že z hodnocení věznic vyplývá, že minimálně na počátku výkonu trestu byl odsouzený zařazen do vysokého stupně zabezpečení. Jeho námitka, že od počátku je zařazen ve středním stupni zabezpečení důvodná, není důvodná.

7. Bez takového polepšení nelze u odsouzeného shledat ani předpoklad k vedení řádného života na svobodě, který je další zákonnou podmínkou kladného rozhodnutí o žádosti. Významnými předpoklady úspěšné resocializace jsou nepochybně sociální zázemí, možnost bydlení a zaměstnání. Pouze toto však nepostačuje. Rizikovým faktorem je trestní minulost odsouzeného, která nasvědčuje právě tomu, že odsouzený měl na svobodě problémy s dodržováním povinností a omezení, které pro něho z uloženého trestu vyplývaly. Odsouzený se do výkonu trestu dostal právě proto, že řádně neplnil podmínky dohledu při podmíněně odloženém trestu odnětí svobody. Soud se snažil na odsouzeného působit i prodloužením stanovené zkušební doby, ale bez žádného výchovného efektu. Výkon trestu mu musel být nařízen. Ani do výkonu trestu odsouzený řádně nenastoupil a musel být dodán Policií ČR. I tento dosud liknavý přístup odsouzeného k plnění uložených povinností na svobodě svědčí o tom, že je třeba, aby odsouzený po delší dobu prokazoval, že má potřebné návyky pro vedení řádného života dostatečně upevněny.

8. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody by mělo být opatřením výjimečným. Je na místě tehdy, když je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život bez rizik recidivy trestné činnosti. Takový předpoklad je dán u osob, které byly dosavadním výkonem trestu převychovány a u kterých výkon trestu kratšího trvání, než byl uložen v odsuzujícím rozsudku, povede k dosažení účelu trestu. Takové předpoklady odsouzený nesplňuje. Ani krajský soud nemohl na základě zjištěných skutečností učinit závěr, že odsouzený svým přístupem k výkonu trestu prokazuje, že v jeho osobnosti došlo k takovým pozitivním změnám, které nasvědčují tomu, že má vytvořeny a dostatečně ukotveny návyky potřebné k vedení řádného života, aby byly dány reálné předpoklady jeho úspěšné resocializace. Proto ani krajský soud neshledává splněné podmínky pro postup dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud prvního stupně správně žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl.

9. Vzhledem k tomu krajský soud neshledal žádný důvod ke změně nebo zrušení napadeného usnesení a stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Liberec 15. dubna 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. dubna 2021.